

6. Marchand H. The Categories and Types of Present-Day English Word – Formation. Munchen: Reck. – 2012 – 545p.

7. Википедия <http://ru.wikipedia.org>

Davydova N. V. System approach to study of terminology in the prevention of foreign language in higher educational staff of non-philological profile.

This article is devoted to the system approach peculiarities in terminology study. Theoretical postulates and system approach practical possibilities, modern foreign languages teaching methods are under consideration.

Keywords: system approach, peculiarities, terminology, postulates, methods.

УДК: 378.147: 81'25-051

Декусар Г. Г.
старший викладач
*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ*

**ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ ВИКЛАДАННЯ
ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В КОНТЕКСТІ КОМПЛЕКСНОГО ПІДХОДУ
В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ НЕМОВНОГО ПРОФІЛЮ**

У статті надана узагальнена характеристика інноваційних методів та технологій викладання іноземної мови у вищому закладі освіти немовного профілю. Зроблено акцент на необхідності впровадження комплексного підходу при використанні інноваційних методів викладання. Доведено ефективність використання новітніх технологій викладання іноземної мови у процесі навчання.

Ключові слова: інноваційні методи та технології викладання, комплексний підхід, технологія веб-квестів, кейс-технології, технологія бінарних занять, метод проектів, платформа Moodle.

Постановка проблеми. Мінливі реалії сучасного світу вимагають таких же змін в освітніх системах. Тому тема інновацій стає важливою для всієї системи освіти, що зокрема відноситься і до методів викладання іноземної мови. Нажаль, система освіти на даному етапі займає «наздоганяючу позицію» по відношенню до економіки, техніки, технологій, хоча освіта повинна прогнозувати майбутню діяльність спеціаліста та підготувати його до цієї діяльності [5]. Сучасна методика викладання іноземних мов пропонує нам широкий вибір концепцій навчання, методів та технологій – як традиційних так и новаторських. Розробники навчальних програм та педагоги віддають перевагу тим або іншим методам в залежності від цілей навчання, контингенту студентів, тривалості та інтенсивності навчального курсу та інших умов. При цьому кожен із методів навчання має свої переваги та недоліки, а успішність їх використання залежить від конкретних цілей та умов навчання. Потрібне оптимальне співвідношення традицій та інновацій, комплексне поєднання різноманітних технологій та

методів викладання іноземної мови і для цього виникає необхідність використання комплексного підходу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить, що питання впровадження інноваційних підходів у вищій школі активно досліджуються закордонними та вітчизняними вченими: В. Андрущенко, М. Артюшиною, Ю. Бистровою, І. Дичківською, В. Кременем, А. Кузьмінським, В. Луговим, В. Морозовим, Г. Романовою, П. Саухом, Т. Туркот, О. Фатхутдіною, Д. Чернілевським та іншими. Інноваційні зміни у вивченні та викладанні іноземної мови студентам вищих навчальних закладів розглядаються у працях українських науковців А. Біліченко, Л. Вікторової, Г. Корсуна, Ю. Полікарпової, О. Пономарьової, Ю. Руднік, Л. Шевчук та інших. Окремі аспекти застосування інноваційних методів навчання іноземним мовам досліджувались А. Біліченко (особливості використання окремих інноваційних методів навчання при вивченні іноземної мови), А. Верзіною (можливості використання інноваційних методів оволодіння іноземною мовою для спеціальних цілей), О. Заболотною (особливості впровадження інноваційних технологій викладання іноземних мов в умовах інтернаціоналізації освітнього простору), Г. Корсуном (можливості підвищення якості викладання англійської мови, спираючись на досвід країн Європейського Союзу) та іншими.

Проте і на сьогодні питання комплексного підходу при запровадженні інноваційних методів та технологій викладання іноземних мов у вищих закладах освіти залишаються недостатньо дослідженими.

Мета статті – обґрунтування доцільності використання комплексного підходу при запровадженні інноваційних методів та технологій викладання іноземних мов у вищих закладах освіти немовного профілю.

Виклад основного матеріалу. В останні роки значно зросла роль іноземної мови як засобу комунікації, що слід враховувати при вивченні мови. Специфіка іноземної мови полягає в тому, що ми навчаємо не основам наук, а навичкам та вмінням, і для цього необхідна достатня мовна практика. Мета вивчення мови – це не тільки познайомити студентів з системою іноземної мови, але, перш за все, навчити користуватися мовою як засобом спілкування. Відповідно, і вся структура занять, і методи, що використовуються, повинні відповідати реальній ситуації спілкування, а навчання повинно проходити в умовах взаємодії студентів. Засобами досягнення предметних та мегапредметних результатів, а також особистісних результатів студентів виступають освітні технології. Система роботи викладача по забезпеченню результатів викладання іноземної мови обов'язково повинна включати реалізацію наступних технологій: технологію комунікативного навчання, технологію розуміння комунікативного смислу тексту, ігрові технології, технології навчання у співпраці, проектні технології, тощо. Поняття «технологія» запозичене зі сфери виробництва. «Під технологією треба розуміти сукупність та послідовність методів та процесів перетворення базових матеріалів, що дозволяє отримати продукцію із заданими параметрами» [8, с. 15]. Під технологіями викладання іноземної

мови у вищому навчальному закладі немовного профілю слід розуміти засіб планування та здійснення мовної підготовки спеціаліста для ефективної трудової діяльності. Термін «інновація» походить з латинського слова «novus» – новий чи англійського «innovation» – нововведення. Іншими словами, в інноваційних технологіях повинні використовуватися досягнення науки, техніки, економіки. Аналіз наявної наукової літератури дозволяє визначити поняття «інновація» щодо процесу навчання іноземній мові як: використання іноземного досвіду та його екстраполяція на українське освітнє середовище; використання традиційних науково обґрунтованих методик минулого в сучасних умовах; створення абсолютно нових педагогічних технологій навчання [8]. В процесі вивчення іноземної мови передбачається використання таких інноваційних технологій як бінарне заняття, проект, дистанційне навчання, навчання у співпраці, різнорівневе навчання. В даний час в епоху глобалізації та всесвітньої інформатизації, Україна намагається не відставати від всього світу, що, безумовно, накладає відбиток і на викладання іноземних мов. Соціально-економічні зміни в Україні та світовий інформаційний вибух вимагають переглянути традиційні системи, методи та технології викладання іноземних мов. Освіта як складова частина культури, безумовно, в значній мірі відчуває на собі глобальний процес інформатизації і на сьогодні доцільно говорити не просто про виховну роль іноземної мови, а про медіа виховання студентів вищих навчальних закладів немовного профілю. В новій освітній парадигмі студент виступає активним суб'єктом пізнавальної діяльності, який за допомогою нових форм організації навчального процесу, залучається у діалог з викладачем. «Студент сьогодні – це активна, творча особистість, яка повинна не тільки володіти певним обсягом знань, але й вміти навчатися цього різноманітні джерела, в тому числі й медіа джерела, і постійно розвиватися: шукати та знаходити необхідну інформацію, використовуючи для» [11, с. 125].

В даний момент зберігається потреба у подальшій розробці питання впровадження у навчальний процес сучасних інтернет-технологій, особливо у сфері вищої професійної освіти. Виникає потреба в організації спеціальної роботи з інформацією. Сьогодні існує велика кількість інтернет-ресурсів, де є матеріал для потенційного використання у навчальних цілях. Однією з сучасних технологій, які дозволяють спеціально організовувати пізнавальну діяльність студентів в умовах безперервно зростаючої кількості інформації та появи доступних навчальних інтернет-ресурсів є **технологія веб-квестів**. Розроблений у 1995 році Берни Доджем, професором освітніх технологій Університету Сан-Дієго (США), веб-квест є таким методом навчання, використовуючи який студенти різних рівнів приймають участь у виконанні певного завдання, в якому застосовуються заздалегідь підготовлені для цього Інтернет-ресурси [12]. Існує ряд інших визначень веб-квесту, наприклад: 1) веб-квест – це інструмент, який використовується для роботи з певним змістом та який сприяє розвитку дослідницьких умінь студентів за допомогою глобальної мережі Інтернет [13]; 2) веб-квест – это «веб-проект, в котором часть или вся информация, с которой работают учащиеся, находится

на різних веб-сайтах» [3, с. 93]; 3) веб-квест – це «вид інформаційних, проблемно-орієнтованих завдань індивідуального чи групового навчання, які спрямовані на формування та розвиток навичок самостійної, пошукової та дослідницької діяльності студентів в процесі засвоєння, дослідження, обробки та презентації мовного навчального матеріалу» [2, с. 73]. Згідно з методикою Б. Доджа, структура веб-квеста повинна бути представлена таким чином: – вступ – опис головних ролей учасників чи сценарій квесту, попередній план роботи, огляд всього квесту; – завдання – формулювання проблемної задачі, форми подання кінцевого результату; – ресурси – перелік інформаційних джерел; – план роботи – опис процедури роботи, які необхідно виконати кожному учаснику веб-квесту при самостійному виконанні завдання (етапи); – оцінка – опис критеріїв та параметрів оцінки веб-квесту; – висновки – розділ, де підсумовується досвід, який буде отримано учасниками при виконанні роботи над квестом. У трактовці Є. І. Багузиної, веб-квест постає як «інформаційно-віртуальний дидактичний простір для застосування різноманітних методик та технологій навчання, перш за все, конструктивного проблемно-пошукового характеру, які можна залучили в курс навчання стосовно конкретних цілей» [1, с. 81]. Веб-квест – це спеціально організований дослідницький проект, заснований на ідеях проблемно-проектного та дослідницького навчання, що інтегрує певну низку форм, методів та прийомів, які сприяють розвитку інформаційно-аналітичних вмінь, та здійснюється переважно за допомогою інтернет-ресурсів. Найбільш ефективними формами захисту квест-проекту з іноземної мови вважаємо вербальний виступ з ілюстративним матеріалом на основі презентації Power Point чи створення тематичного веб-сайту. В архітектурі WebQuest використовується принцип Універсального Дизайну Навчання (Universal Design for Learning), який спрямовано на організацію навчального процесу таким чином, щоб він підходив для всіх студентів з різним рівнем володіння мовою. Веб-квест технологія має великий освітній потенціал через декілька причин: являє собою модель, яку побудовано відповідно з «педагогікою пост-метода». Подана модель інтегрує різноманітні підходи, технології, методи та прийоми навчання: проблемно-проектне навчання, контекстне навчання, комунікативний підхід, активні методи навчання, інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ); – передбачає використання групової форми роботи, сприяючи розвитку комунікативних вмінь та навичок співпраці; – може бути використано в міждисциплінарному контексті, тобто використовуватися для міжпредметних зв'язків в навчальному процесі; – сприяє розвитку критичного мислення; – підвищує мотивацію студентів. М. Лузон, яка досліджувала використання веб-квестів як засіб навчання англійській мові студентів немовних спеціальностей, стверджує, що використання веб-квест технології розширює можливості використання лінгвістичних знань та навичок [9]. Це сприяє ефективній комунікації в професійній сфері, готує студентів до автономного навчання, допомагає навчити студентів засобам обробки смислових конструкцій, щоб вони могли розуміти та створювати все розмаїття існуючих на теперішній час текстів,

включаючи електронні. Веб-квести відповідають всім особливостям навчання іноземній мові у вищому навчальному закладі нефілологічного профілю, тому що підвищують практичну спрямованість занять, допомагають подолати дефіцит часу, який дається на аудиторні заняття, сприяє оволодінню мовою для отримання професійно необхідної інформації.

Великий інтерес являє собою і **технологія бінарних занять**. Техніка бінарного заняття полягає в тому, що в одному проекті поєднуються різні дисципліни. Наприклад, для розкриття теми «Адміністративні правопорушення у країнах Європи» потрібні знання з різних наук: юриспруденції, права, країнознавства, історії, економіки, іноземної мови. Відтворення реальної ситуації дозволяє студентам не тільки використовувати знання з різних галузей наук, але й потренуватися в практичних діях, отримати навички взаємодії.

На міждисциплінарності та синергетичному підході заснована така освітня технологія як **проект**. Автором методу проекту вважається Вільям Кілпатрік, викладач педагогічного коледжу із Нью-Йорка. Сьогодні у практиці навчання студентів різним дисциплінам широко використовується метод проектів, який передбачає спираючись на творчість студентів, залучення їх до дослідницької діяльності, організацію навчання у співпраці. Групова робота над проектами дозволяє отримати навички спільної праці в колективі, аргументувати свій вибір, тобто проявити своє «я», оцінити себе як особистість та побачити свої дії очима інших. Таким чином, одним з головних завдань проектної діяльності є розвиток у студентів рефлексивних вмінь. В загальному значенні рефлексія – це самоспостереження, самопізнання [14]. Проектну діяльність визначають, як пошукову та дослідницьку діяльність, яка передбачає не просто досягнення того чи іншого результату, що оформлено у вигляді конкретного практичного виходу, але й організацію процесу досягнення цього результату. Метод проектів може стати одним з найефективніших засобів формування та розвитку особистості студента, що вміє орієнтуватися у величезному потоці інформації, здатний приймати нестандартні рішення, розкрити свій інтелектуальний, духовний та творчий потенціал, підвищити мотивацію до навчально-пізнавальної діяльності [10].

В процесі організації педагогічного супроводження студентів при вивченні предмета «Іноземна мова» проектна діяльність може відбуватися також у формі «кейсового» методу. **Кейс-технології** (навчання на прикладі конкретних випадків) традиційно застосовуються у навчанні, коли студентам пропонуються конкретні ситуації з практики. Викладачі, які користуються кейсовим методом, по-різному розуміють його сутність і він трактується як: інноваційна технологія в методологічному контексті; складна система, в яку інтегровані інші методи пізнання; форма організації самостійної роботи студентів; проект; метод організації навчального матеріалу (наприклад, іншомовному говорінню); вид групової роботи; средство обучения профессионально-ориентированному общению на иностранном языке. Методисти та викладачі визначають в структурі кейсу

певні компоненти. Так, А. Є. Ніязова вважає, що кожний кейс містить вправи, які забезпечують активацію чотирьох компонентів, що виділяються при навчанні іншомовному говорінню: мотиваційного, процесуального, результативного та рефлексивного [7]. Вправи можна поділити на три групи: 1) спрямовані на забезпечення студентів навчально-мовленнєвою ситуацією, темою, проблемою; 2) спрямовані на підготовку дискусій, проектів, брейнстормінгів; 3) контрольного характеру.

Ще одним високоефективним новітнім методом навчання виступає **використання учбового «портфелю»** в процесі навчання у вищому навчальному закладі, бо він є засобом підвищення рівня самостійності студентів у навчальній діяльності та їх професійно-особистісного розвитку [4]. Під час його складання відбувається поетапна документована фіксація досягнень студента. Студенту надається можливість проявити не тільки свої мовні навички, але й навички спілкування та саморефлексії. Під час навчання акцент робиться як на навчальному процесі, так і на результаті роботи; необхідна висока творча та пізнавальна активність студента: він вчиться презентувати результат своєї роботи; студент виконує нову роль по відношенню до себе та до партнерів по навчанню – роль вчителя, що оцінює; підвищується мотивація навчання, бо студент відчуває себе реальним учасником навчального процесу.

До інноваційних форм самостійної роботи студентів також відносять **систему електронного навчання, e-Learning** на основі віртуальної навчальної платформи Moodle (повна назва – Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment). Електронна платформа Moodle є сучасною інформаційною та комунікаційною технологією, яка зараз активно використовується при навчанні іноземним мовам. Цю платформу можна використовувати як на аудиторних, так і на позааудиторних заняттях. Ця система дозволяє об'єднати навчальний процес та самостійну роботу студентів в єдине ціле. При розробці та проведенні занять в системі Moodle викладач використовує набір елементів курсу, до якого входять глосарій, ресурс, завдання, форум, wiki, урок, тест, тощо. Для досягнення цілей та задач конкретних занять викладач може застосовувати різні елементи курсу, поєднуючи їх [5, с. 164]. На платформі Moodle, наприклад, можна розробити два електронних курси. Зміст цих курсів буде відповідати матеріалу, який пройшли на заняттях. Один з електронних курсів передбачає самостійне повторення студентами матеріалу, що пройдено. Завдання в цьому курсі будуються таким чином: пропонується ознайомитися з текстом за темою, виконати завдання до цього тексту, скласти презентацію на тему, написати есе. Крім лексичного матеріалу, студенти можуть працювати і над граматичними завданнями. Особливість даного курсу є можливість спілкування між студентами та викладачем. Студенти мають можливість читати есе та продивлятися презентації один одного, а також складати коментарії за виконаною роботою та оцінювати свої роботи. Другий електронний курс призначений для виконання лабораторних робіт за пройденим матеріалом в кінці кожної теми. Викладач має можливість

контролювати процес виконання завдань за цими курсами: продивлятися кількість відвідувань студентами цих курсів та тривалість виконання самих завдань, а також якість виконання завдань. Поєднання навчального процесу та самостійної роботи студентів в комплексі дає суттєві результати в опануванні іноземної мови. В першому випадку в процесі навчання домінуючу роль відіграє викладач, в другому - більша частка відповідальності переноситься вже на самого студента. Хоча і в другому випадку робота студента проходить під контролем викладача.

Висновки. Сучасний стан викладання іноземних мов можна охарактеризувати як стан боротьби між традиційними методами та інноваціями. Без сумніву, превалювання одного типу викладання призведе до крайності. Якщо традиції превалюють над новими тенденціями, тоді відбувається стагнація, застій у науці та практиці, але якщо в гонитві за інноваціями ми будемо забувати традиції, то науці буде нема на що спиратися [6]. Потрібне оптимальне співвідношення традицій та інновацій, комплексне поєднання різноманітних технологій та методів викладання іноземної мови і для цього виникає необхідність використання комплексного підходу.

Комплексний підхід у викладанні іноземної мови може бути представлено таким чином: 1. Саме навчальний процес (викладач навчає студентів); 2. Самостійна робота студентів (студент працює самостійно викладач контролює); 3. Творча (позааудиторна) робота студентів (сумісна робота викладача та студентів). Велику та головну роль в процесі навчання відіграє викладач. Він виступає зв'язуючою ланкою між дисципліною, що викладається, та студентами. Але в наш час це не є його головним завданням. Недостатньо просто передати знання з підручника студентові, необхідно зацікавити студента не тільки в отриманні цих знань, але й в їх засвоєнні та подальшому використанні на практиці. Перед викладачем постають як мінімум дві проблеми: по-перше, у студентів може бути низький рівень володіння іноземною мовою, і через те виникає небажання вивчати її. По-друге, студенти не бажають вивчати іноземну мову, вважаючи її не основною профільною дисципліною. Отже, першочерговою метою є не навчання дисципліні, а залучення у самий процес навчання. Студенти повинні бути зацікавлені та мотивовані на вивчення іноземної мови. Мотивація грає значну роль і дуже впливає на результат. Вона може бути як внутрішньою, так і зовнішньою. Цілком природно, що у студентів превалює зовнішня мотивація: здати залік або екзамен, отримати диплом тощо. Але найважливішим у вивченні іноземної мови є розвиток внутрішньої мотивації. Для цього студенти повинні точно знати, з якою метою вони вивчають мову, де і коли вони зможуть застосувати її на практиці. Виходячи з цього, можна зробити такий висновок: викладач був і залишається основною ланкою в навчальному процесі і на його плечах зараз подвійне навантаження – зацікавити, залучити до процесу і зрештою – навчити володіти іноземною мовою, а для цього, в свою чергу, потрібні такі технології, які були б ефективними та готували би студентів до майбутньої професійної діяльності.

Бібліографічні посилання

1. Багузина Е. И. Веб-квест технология как дидактическое средство формирования иноязычной коммуникативной компетенции (на примере студентов неязыкового вуза): дис. ... канд. пед. наук. М., 2011. С. 81.
2. Волкова О. В. Подготовка будущего специалиста к межкультурной-коммуникации с использованием технологии веб-квестов: дис. ... канд. пед.наук. Белгород, 2010. С. 73.
3. Воробьев Г. А. Веб-квест технологии в обучении социокультурной компетенции (английский язык, лингвистический вуз): дис. ... канд. пед. наук. Пятигорск, 2004.
4. Европейский языковой портфель. URL: <http://methods.ucoz.ru/publ/12-1-0-29>
5. Краевский В. В. Науки об образовании и наука об образовании (методологические проблемы современной педагогики) // Вопросы философии. 2009. №3. – С. 77-83.
6. Морозов В. Філософія впровадження інновацій у педагогічний процес // Вісник Інституту розвитку дитини. Сер.: Філософія, педагогіка, психологія, 2014. – Вип. 33. – С. 37-43.
7. Ниязова А. Е. «Кейсовый метод» в обучении иноязычному говорению учащихся седьмых-восьмых классов // Методики обучения иностранным языкам в средней школе. СПб.: КАРО, 2006. С. 109-150.
8. Новые педагогические и информационные технологии в системе образования. М., 2009. 272 с.
9. Тамразова И.Г. Делокутивность как проявление метаязыковой рефлексии в русском и французском языках // Актуальные проблемы гуманитарных и естественных наук. 2014. № 12-1. – С. 314-317.
10. Тамразова И.Г., Циленко Л.П. Проектная деятельность как один из методов обучения иностранному языку // Теоретические и методологические проблемы современного образования. Москва, 2016.
11. Титова С.В. Информационно-коммуникационные технологии в гуманитарном образовании: теория и практика. М. 2009. 240 с.
12. Dodge V. Some Thoughts About Web Quests. URL: http://webquest.sdsu.edu/about_webquests.html
13. Erben T., Ban R., Castaneda M. Teaching English Language Learners through Technology. Routledge, New York. 2009. P.138.
14. Luzon M.J. Internet content-based activities for ESP. URL:<http://exchanges.state.gov/englishteaching/forum/archives/docs/02-40-3-g.pdf>

Dekusar G.G. Innovative methods and technologies of the foreign language teaching at the higher educational institution of non-linguistic profile.

The article provides general characteristics of some innovative methods and technologies of the foreign language teaching at the higher educational institution of non-linguistic profile. The focus is given to the necessity of the complex approach application when using innovative methods of the foreign language teaching. The purpose of the article is to prove the reasonability and viability of the complex approach implementation on the basis of such innovative teaching technologies as binary lesson, project making, web-questing, e-learning, case and portfolio methods. The contemporary state of foreign languages teaching can be characterized as a struggle between conventional and innovative methods. The author of the article proves the demand for the optimized traditions and innovations correlation, complex combination of various technologies and methods

of the foreign language teaching and on the basis thereof testifies the need of the comprehensive complex approach.

Keywords: innovative teaching methods and technologies, complex approach, web-quest technology, case technology, binary studies technology, project method, Moodle platform.

УДК 811.1/8

Ефремова А. А.

кандидат філологічних наук, доцент
*Академия Министерства внутренних дел
Республики Беларусь*

ИННОВАЦИОННЫЙ ПОДХОД В ОБУЧЕНИИ ИНОСТРАННОМУ ЯЗЫКУ: ИЗ ОПЫТА РАБОТЫ В АКАДЕМИИ МИНИСТЕРСТВА ВНУТРЕННИХ ДЕЛ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ

У статті описується застосування мультимедійних технологій на заняттях з іноземної мови, розглядаються три форми роботи з ПК з використанням мультимедійних технологій: групова, індивідуальна і змішана форми роботи. Звертається увага на роботу викладача під час навчання іноземної мови з організації колективної роботи в комп'ютерному класі, з надання курсантам інформаційної підтримки та отримання підтримки професійної діяльності засобами мультимедійних додатків. Як приклад наводиться опис процесу проведення заняття з англійської мови курсантів Академії МВС по темі «Кримінальне право».

Ключові слова: мультимедійні технології, мультимедійна навчальна програма, програма інтерактивного телебачення, фронтальне опитування, індивідуальне опитування, групова, індивідуальна і змішана форми роботи.

В настоящее время процесс обучения иностранным языкам можно и нужно осуществлять с применением мультимедийных обучающих систем. Применение мультимедийных технологий носит интерактивный характер, означающий интерактивное взаимодействие обучаемого с компьютером, когда обучаемый может до определенной степени контролировать последовательность поступления на экран компьютера информации и переход от одной информации к другой, и предполагающий, прежде всего, интерактивное взаимодействие обучаемого с содержанием.

Опробовав в процессе обучения иностранному языку курсантов Академии МВД различные формы работы с персональным компьютером (ПК) с использованием мультимедийных приложений, мы выбрали три наиболее приемлемые на занятиях иностранного языка:

1) Групповую или совместную форму работы с ПК на занятии (один компьютер на аудиторию, изображение с которого выводится на экран на доске, а звук – через акустическую систему). Такое использование ПК помогает решать учебные и познавательные задачи: формировать мотивацию к предмету, активизировать курсантов на занятии, способствовать развитию